

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 9. An peccat mortaliter, qui post sufficientem advertentiam negativè se
habet ad delectationem veneream, eam neque approbando, neque
reprimendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

Obj. In furto, in excessu cibi, vel potus datur levitas materiae. Ergo, &c. *R.* Disparitas est, quod rei vilis ablatio, levis excessus in cibo, vel potu per se non ordinetur ad actum mortalem, nec inducat periculum graviter peccandi. At delectatio venerea, vel minima ex se ordinatur ad effusionem seminis mortaliter malam extra conjugium, & per se inducit periculum consentiendi majori delectationi.

Not. 1. In Societate nostra omnibus in virtute S. Obedientiae prohibitum est, nequis publice, vel privatim sententiam huic oppositam, non modò ut veram, & probabilem, sed ne ut tolerabilem quidem ulla ratione doceat, aut sibi placere significet, aut secundum illam cuiquam consilium det. ex Congreg. 9. Decreto 24.

Q. 9. An peccat mortaliter, qui post sufficientem advertentiam negativè se habet ad delectationem veneream, eam neque approbando, neque reprimendo?

Resp. Aff. Quia voluntas tenetur reprimere positivè motus illicitos delectationis, & sensualitatis, saltem per actum displicentiae. Ita S. Antonim. Suarez, Vasquez, Azor, Lessius, & alii, communiùs cum S. Thom. 1. 2. q. 74. a. 6. ubi ait: *contingere peccatum esse in ratione dupliciter.*

citer. Uno modo, quando imperat illicitas passiones... Alio modo, quando non reprimit illicitum passionis motum: sicut cum aliquis, postquam deliberavit, quod motus passionis insurgens est inordinatus, nihilominus circa ipsum immoratur, & ipsum non expellit. Prob. Quia 1. Conc. Trident. sess. 5. can. 5. definit concupiscentiam non posse nocere non consentientibus, sed viriliter per gratiam repugnantibus. Ergo ut non noceat, non sufficit mera negatio consensûs, sed requiritur repugnantia, seu displicentia positiva, 2. Tales motus sunt ex objecto graviter inordinati, cum juxta omnes sit mortale illis positivè consentire; item sunt ex natura sua dispositiones proximæ ad opus mortale, ad quod valde pertrahunt, & alliciunt appetitum. Ergo graviter disconvenit naturæ rationali, & legi divinæ se habere indifferenter ad illos; & voluntas, cujus est regere passiones secundum rectam rationem, ac legem divinam, tenetur illos expressè, ac positivè reprobare per formalem displicentiam. 3. Sicut non licet se habere indifferenter ad actus turpes ab alio circa se exercitos: ita nec ad motus turpes à dæmone, vel ex naturæ corruptione in se excitatos. 4. Illis motibus per se annexum est periculum intrinsicum rei mortaliter malæ, & consensûs in delectationem;

nem: nam ex se sunt dispositiones proximæ ad actum mortalem, nempe effusionem feminis, & per se vehementer alliciunt voluntatem ad consensum per sympathiam appetitûs sensitivi cum rationali. Ergo requiritur positiva displicentia ad impediendum voluntatis consensum, sine qua non tollitur periculum consentiendi, cum moraliter impossibile sit voluntatem diu se negativè habere circa objectum vehementer alliciens. Hinc illud prov. 4. *Omni custodia serva cor tuum.*

Imò sola illa displicentia non sufficit, sed illi motus prorsus expellendi sunt, præsertim deserendo actionem, quæ eos excitat, ni obstet causa justa. Tum quia tunc sola displicentia non videtur satis sincera, cum vix discerni possit utrum sit vera displicentia, an fallacia voluntatis sibi imponentis, & illis motibus frui volentis. Tum quia homo tenetur impedire, & expellere motus per se graviter inordinatos, saltem cum abest justa causa eos permittendi. Hinc teneris sub mortali actiones, etsi leviter turpes, ut sunt visus, locutio, lectio rerum leviter obscœnarum ex sola curiositate, dimittere statim, atque excitant in te pollutionem, vel delectationem veneream vehementem, ut docet Valentia. Ubi autem adest justa causa non sic expellendi, ut si probabilis timor sit, ne ex maiore resistentia magis augeantur, aut illis depulsis gra-

viores insurgant, vel si ad illos motus expellendos dimittenda esset actio honesta necessaria, vel utilis, v. g. auditio confessionum, studium casuum conscientiae; tunc sufficiet displicentia vera: alioqui homines deberent semper esse anxii, & multa bona omittere.

Porro medium aptissimum compescendi motus illos est mentem statim aliò avertere; & si perseverent, orare, signo crucis se munire, oculos ad imaginem Christi Crucifixi convertere, cogitare de ejus Passione, de igne æterno, morte, &c. Interdum de re indifferenti, aut negotio, quod animum applicet, & à tali objecto avocet,

Q. 10. An delectatio in rosa de actu luxuria, v. g. copula cogitata, contrahit non solum malitiam substantiae operis, sed etiam circumstantiarum cognitarum ei annexarum, & speciem mutantium?

Resp. Aff. Ita S. Antonin. Cajet. Suarez, & alii: quia talis delectatio versatur circa opus ut cogitatum: ergo illius objectum est id omne, quod cognoscitur; ac proinde non solum opus, sed etiam circumstantiae illi annexae, & cognitae, sunt ejus objectum. Actus autem sumunt speciem, ac malitiam à toto objecto suo: & ad illam contrahendam sufficit voluntarium indirectum, ac interpretativum. Hinc simplex delectatio deliberata de copula cogitata